

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 7.

Fjerde Session.

9de Møde.

Tirsdagen d. 26. October.

(Forts.).

Indenrigsministeren: I Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkning skal jeg blot yttre, at dette Spørgsmaal om Broen, med Hensyn til hvilken en Undersøgelse er paatænkt, som forhaabentlig vil blive udført næste Sommer, vil tage noget længere Tid, inden det kan blive endelig afgjort, da det er en saa betydelig Sum, der handles om, at man ikke kan have nogen Visshed om Udførelsen, forinden det har været bragt til Forhandling mellem Regjeringsautoriteterne og ved Rigsdagen, om og hvorledes den kan tilveiebringes. Den mindste Sum, man kan regne paa, er nemlig circa 600,000 Rbd., og dersom Arbeidet skal komme til Udførelse, vil det altså dog ikke komme dertil før i 1855.

Ordføreren: Jeg skal blot endnu tilføje, — jeg troer forresten, at jeg allerede tidligere har bemærket det, — at Ingenieurcorpset dog ikke kan antages at være i en saadan Forlegenhed for Arbeidskraft, som man har villet gjøre gjældende, da det uopfordret har bragt et Betanlæg i Forslag, som Ministeriet for næste Aar har vilst tilbage. Deri synes jo tydeligt at ligge, at det idetmindste for Tiden ikke er i nogen saadan Forlegenhed, og en større Virksomhed end den, som der for Tiden maa udvikles, naar de Arbeider, som ere nævnte i Udvalgets Betænkning, skulle udføres, andrager Udvalget ikke paa for de følgende Aar, forsaavidt Finanterne til den Tid maatte kunne bære de dermed forbundne Udgifter. Naar et æret Medlem har henvist til Anvendelsen af Forstbetjente (Krarup: Candidater!), saa troer jeg, at jeg kan være fuldkommen enig med ham deri; men det vil

maafløe netop vise sig ved Forstbetjentene, at de, som allerede bemærket, med Hensyn til andre Teknikere, allerede ere beskæftigede og vanskeligen ville kunne erholdes. Den Hensigtning, som den ærede Minister gjorde til Officerer af andre Vaaben, som have gennemgaaet Højskolen, troer jeg heller ikke vil have den tilstgiede Virkning, thi de Officerer, om hvilke der kunde være Tale, ere saa beskæftigede, at de ikke kunne undværes fra den Virkningskreds, hvori de nu ere.

Krarup: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at jeg ikke har nævnt Forstbetjente, men Forstcandidater. Der gives nemlig Forstcandidater, som ikke ere ansatte i Forstvesenets Tjeneste, og jeg maa beklage, at der for Diebliffet ere færre saadanne ledige end nogenstunde før, da saamange af dem ere ansatte i Slesvig. Men det er at haabe, at det kun er en diebliffelig Tilstand, og at der nok efterhaanden vil blive endeel af dem ledige. Hvad jeg isærbelesshed lægger Vægt paa, er den større praktiske Uddannelse, disse Candidater have fremfor Polytechnikerne, hvilket gjør dem mere fiklede til dette Slags Arbeide i Forbindelse med, at de ved Examen have underkafst sig baade en theoretisk og en praktisk Prøve, ikke blot i Landmaaling, men ogsaa i Nivelivering.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det er ganske naturligt, at, naar Ingenieurcorpset har faaet Forarbejderne færdige, saa vil nok den Lyft og Iver, der er hos Corpset til at fremme Arbeidet, lede det til at paasynde de Arbeider, hvortil Forarbejderne ere udførte. Men jeg fremhævede, hvorledes i den allerførste Tid, efterat disse Arbeider have fundet Sted, flere Officerer ere betagne Ingenieurcorpset. Iøvrigt er der jo ingen Uoverensstemmelse mellem Udvalget og Ministeriet. Er det gjørligt for In-